

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Кж-09-000 224
Бања Лука, 09.02.2010. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија, Желимира Барића као предсједника вијећа, Драгомира Миљевића, мр Вељка Икановића, Реџиба Бегића и Горјане Попадић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибич, у кривичном предмету против оптужених, М. Т. и С. Б., због кривичног дјела ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, одлучујући о жалбама окружног тужиоца из Бање Луке, оптуженог С. Б., браниоца овог оптуженог, адвоката М. Ц. из Б. Л. и браниоца оптуженог М. Т., адвоката С. Т. из Б. Л., ијављеним против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-К-08-000 041 од 14.8.2009. године, у сједници вијећа којој су присуствовали републички тужилац Светлана Брковић, оптужени и њихови браниоци, донио је 09.02.2010. године,

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважавају се жалбе, оптуженог С. Б. и његовог браниоца и браниоца оптуженог М. Т., укида пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-К-08-000 041 од 14.8.2009. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-К-08-000 041 од 14.8.2009. године, оптужени М. Т. и С. Б. су оглашени кривим због кривичног дјела ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и за то дјело осуђени, М. Т. на казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година а С. Б. на казну затвора у трајању од 8 (осам) година.

На основу члана 50. став 1. Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, оптуженима је у изречене казне урачунато вријеме проведено у притвору, како је то наведено у изреци те пресуде.

Донесене су и друге одлуке, које се жалбама не побијају.

Против те пресуде благовремено су изјавили жалбе, окружни тужилац из Бање Луке, због одлуке о казни у односу на оптуженог С. Б., оптужени С. Б. због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, бранилац оптуженог М. Т., због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, те бранилац оптуженог С. Б., због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 364. став 1. тачке 8. и 11. Закона о кривичном поступку и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Одговор на жалбу окружног тужиоца поднијела је бранилац оптуженог С. Б. у којем је предложила, да се та жалба као неоснована одбије.

У јавној сједници вијећа, након што је судија извјестилац изнио стање ствари, жалиоци су остали код навода и приједлога из жалби, а републички тужилац је предложила да се жалбе оптуженог С. Б., његовог браниоца и браниоца оптуженог М. Т., као неосноване одбију, а жалба окружног тужиоца изјављена због одлуке о казни у односу на оптуженог С. Б. уважи и побијана пресуда преиначи, тако да се овом оптуженом изрекне казна затвора у дужем трајању. Тај приједлог је у складу и са писменим приједлогом републичког тужиоца број Ктж-111/09 од 11.12.2009. године.

Разматрајући спис, побијану пресуду и жалбе, одлучено је као у изреци овог рјешења из слиједећих разлога:

Основано се у жалбама оптуженог С. Б., и његовог браниоца, те у жалби браниоца оптуженог М. Т. указује да су чињенична утврђења побијане пресуде погрешна и непотпуна, а посебно када је ријеч о утврђењима под тачком 1.2. изреке побијане пресуде. Наиме, закључак побијане пресуде да су оптужени Т. и Б. као саизвршиоци, заједно са С. М. који се налази у бјекству, предузели радње извршења описане под тачком 1.2. изреке побијане пресуде, заснован је, како то произилази из образложења пресуде на исказима свједока Д. П., С. Ј., И. Г., А. М., Р. Д., Е. М. те Х. М. и Ш. М. Међутим, по оцјени овога суда садржај исказа ових свједока, не указује на несумњив начин, да су оптужени М. Т. и С. Б. извршили радњу под тачком 1.2. изреке побијане пресуде, због чега је по оцјени овога суда закључак, који је на основу исказа ових свједока извела побијана пресуда, за сада резултат погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, па је због тога, и преурањен. Све ово због тога, што садржај исказа наведених свједока ни у једном дијелу не указује директно на оптужене као извршиоце ове радње, нити на то указује садржај материјалних доказа, да би се оптужени могли означити као извршиоци ове радње. Овдје је ријеч о томе да се не може довести у сумњу утврђење изреке побијане пресуде под тачком 1.2., да је леш оштећене М. М. пронађен у ријечи В. у насељу Т. 27.6.1993. године, али осим тог утврђења, ни један од до сада проведених доказа, не указује на несумњив начин, да су радње из изреке тог дијела пресуде, предузели оптужени Т. и Б. Овај суд наглашава, а везано за исказ свједока Д. П., у то вријеме оперативца у Војној полицији, да је он поднио кривичну пријаву против тада осумњичених С. М., М. Т. и С. Б., на основу оперативних сазнања да су они осумњичени за извршење кривичног дјела на штету М. М., али да овај свједок није узимао информативне изјаве од свих осумњичених, нити су сви осумњичени тада показивали мјесто гдје је бачен леш оштећене – колектор отпадних вода ДП И., Б. Ј. На тачност

исказа овог свједока у дијелу који се односи на показивање лица мјеста гдје је бачен леш оштећене указује записник о увиђају истражног судије Војног суда у Бањој Луци Борислава Маројевића сачињен под бројем Кри-290/93 од 21.6.1993. године гдје се у записнику констатује да је на лицу мјеста само осумњичени С. М. показао мјесто гдје је наводно оштећена силована и њено тијело бачено. Произилази, да оптужени Т. и Б. (тада осумњичени), то мјесто нису показивали. Критичком оцјеном садржаја исказа осталих свједока у вези са радњом под тачком 1.2. изреке пресуде, може се закључити да ови свједоци имају врло оскудна сазнања о овом догађају, чак и свједок Е. М., који је посљедњи био са оштећеном и изјашњавао се само о околностима, које су догађају претходиле.

Свједоци С. Ј. и И. Г., први у то вријеме војни тужилац, а други крим. техничар у Војној полицији у својим исказима, а тим исказима првостепени суд поклања вјеру, нису исказали ништа значајно што би оптужене непосредно доводило у везу са радњом из тачке 1.2. изреке побијане пресуде.

На све те недостатке чињеничне основе побијане пресуде у дијелу изреке под тачком 1.2., основано су указале жалбе оптуженог С. Б. и његовог браниоца, као и жалба браниоца оптуженог М. Т.

Ваљало је стога, те жалбе уважити, побијану пресуду укинути на основу члана 385. став 1. Закона о кривичном поступку у цјелини и предмет вратити првостепеном суду на поновно суђење.

Овај суд наглашава да су чињенична утврђења изреке побијане пресуде под тачком 1.1., а на основу доказа које је побијана пресуда оцјенила потпуна и правилна. Међутим, обзиром да радње под тачкама 1.1. и 1.2. пресуде, када је о оптуженом М. Т. ријеч, чине једно кривично дјело ратног злочина против цивилног становништва, због чега се један дио пресуде не може одржати, а без штете за правилно пресуђење, па је ваљало у односу на оптуженог М. Т. побијану пресуду укинути у цјелини.

У наставку поступка након укидања побијане пресуде, првостепени суд ће поступити по упутама које су му дате овим рјешењем, посебно ће, а након што поново изведе све раније изведене доказе у вези са тачком 1.2. изреке побијане пресуде те доказе оцјени на начин који прописује одредба члана 347. став 2. Закона о кривичном поступку, а такође ће оцјенити да ли је у овом случају потребно примјенити одредбу члана 84. став 2. Закона о кривичном поступку, па евентуално, уколико се за то одлучи, оцјенити потребу поновног саслушања у својству свједока оперативца Војне полиције Д. П.

У вези са тачком 1.1. изреке побијане пресуде суд ће размотрити могућност примјене одредбе члана 333. став 1. тачка 1. Закона о кривичном поступку, када је ријеч о исказима свједока саслушаних у првостепеном поступку у вези са радњом из те тачке изреке пресуде.

Само ако тако поступи, првостепени суд ће моћи у овој кривичноправној ствари донијети правилну и закониту пресуду, коју ће образложити на начин прописан у одредби члана 357. став 7. Закона о кривичном поступку.

Обзиром да су жалбе оптуженог С. Б., његовог браниоца и браниоца оптуженог М. Т. уважене, то је жалба окружног тужиоца, која првостепену пресуду побија због одлуке о казни, само у односу на оптуженог С. Б., остала беспредметна.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Желимир Барић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић